

ת"פ 16070/08/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ר ד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 16070-08-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ד

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ר ד

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי, מיכל בן דוד והילה כחולי הראל

ב"כ הנאשם: עו"ד שפיק דרבשי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק")

ב. **תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

אישום שני, רביעי וחמישי:

א. **תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. על-פי המתואר באישום הראשון, ביום 3.8.15, עת היו הנאשם והמתלוננת ברכב בנסיעה לבית

הוריה של המתלוננת, החל ויכוח בין השניים. במהלך הוויכוח אחז הנאשם בפניה ובידה של המתלוננת.

בהמשך למתואר במהלך אותו יום, יצאה המתלוננת עם חבריה וילדיהם. בסמוך לכך ראתה את נאשם

ברחוב. הנאשם, אשר סבר כי המתלוננת הגיעה כדי להביכו, כעס ואמר לה שהוא לוקח אותה לבית

הוריה. עת היו השניים ברכב התגלע ויכוח ביניהם, במהלכו הכה הנאשם בחלקו האחורי של ראש

המתלוננת. משהגיעו לבית הוריה איים הנאשם על המתלוננת באומרו: **"תראי מה אני אעשה לך,**

תראי איזה בלגאן אני אעשה לך עכשיו" וכן דחף את המתלוננת וגרם לה למעוד. הנאשם פסק

ממעשיו בעקבות התערבות של אדם אחר. על פי המתואר באישום השני, ביום 1.8.15 עת נסעו

הנאשם והמתלוננת ברכב, החל ביניהם ויכוח על אודות שיחת טלפון שקיבלה המתלוננת. באותן נסיבות

תפס הנאשם את ראשה של המתלוננת וטלטל אותו.

3. על פי המתואר באישום הרביעי (האישום השלישי נמחק), ביום 7.6.15 במהלך ויכוח בין הנאשם

עמוד 1

למתלוננת תפס הנאשם בפניה של המתלוננת בשתי ידיו בחוזקה והשליך אותה על מיטתם בחדר השינה, עת המתלוננת מנסה להרחיק את הנאשם באמצעות ידה. על פי המתואר באישום החמישי, שנה וחצי עובר ליום 3.8.15, עת היתה המתלוננת בהריון, במהלך ויכוח בינה לבין הנאשם, תפס הנאשם את המתלוננת, ניער אותה והשליך אותה על מיטתם ובהמשך תפס את פניה וצעק לעברה "תראי מה את גורמת לי לעשות".

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 10.5.16, הנאשם כבן 35, נשוי ואב לפעוטה, סובל מפריצת דיסק על רקע מעורבותו בתאונת דרכים. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, בילדותו שיחק כדורגל באופן מקצועי, עד שנפצע בתאונת דרכים. על רקע זה גם לא גויס לצה"ל. לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות. לפני שנה נפטר אביו ממחלה. בשנת 2014 נישא למתלוננת. הנאשם תיאר מערכת יחסים זוגית סוערת המאפיינת בעוצמות גבוהות, הן ברגשות חיוביים והן בקונפליקטים. הנאשם תיאר הידרדרות בקשר סביב מחלת אביו, הריונה של המתלוננת ובחירתם להינשא, אשר אירעו במקביל. בהתייחסו לעבירות, תאר הנאשם ויכוחים בינו לבין המתלוננת אשר הסלימו לאלימות המתוארת. ברקע לתגובותיו תחושת חוסר אונים והיעדר כלים להתמודדות במצבי לחץ ומשבר. הנאשם ביטא חרטה ובושה, הכיר בפגיעה שהסב למתלוננת והביע צער וכאב נוכח השלכות התנהגותו. בשיחה עם המתלוננת מסרה כי מערכת היחסים ביניהם הייתה מאופיינת בקונפליקטים. הנאשם נהג כלפיה באלימות מילולית ופיזית. הבינה את התנהגותו על רקע התנהלות ילדותית. מסרה כי במהלך התקופה שחלפה מביצוע העבירות הנאשם אינו יוצר עמה קשר ואולם נמצא בקשר עם בתם. מסרה כי החל להתנהל הליך גירושין בבית הדין הרבני. שללה כל איום או פחד מהנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות עבריינים או שוליים. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בת 16 מפגשים. הנאשם הגיע באופן יציב למפגשים בהם עלו תכנים המצביעים על מצוקה נפשית מתמשכת נוכח הפגיעה בתפקודו בשל פציעתו והתמודדות עם אובדן בשנים האחרונות. לאור ההבנה כי מצבו הרגשי אינו מאוזן פנה הנאשם לפסיכיאטר באופן פרטי. בנוסף עלה שהנאשם החל לצרוך אלכוהול כחלק מניסיונותיו להתמודדות עם מצוקתו. לפיכך הופנה על ידי שירות המבחן לעמותת "אפשר". מהמידע שהתקבל מגורמי הטיפול עלה כי הנאשם השתלב בטיפול במסגרת עמותת "אפשר", במהלכו מגיע לפגישות שבועיות, משתף פעולה וחושף מקשייו. כיום מבין את ההשפעות השליליות של האלכוהול על חייו. ממידע שהתקבל מהפסיכיאטר המטפל בנאשם עולה כי הומלץ על טיפול תרופתי לשם שיפור יכולותיו לשלוט על כעסיו. הנאשם נמצא עמו בקשר אחת לחודש ונוטל טיפול כנדרש. הנאשם הביע נכונות להמשיך טיפול במסגרת עמותת "אפשר" והמשך מעקב פסיכיאטרי וכן הביע נכונות לטיפול בתחום האלימות. שירות המבחן התרשם כי הרקע לעבירות טמון באישיותו הבלתי בשלה של הנאשם ובחוסר כלים להתמודדות עם חוויות תסכול. נוכח השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי משמעותי ונכונותו להמשיך בהליך הטיפול אשר יש בו כדי להפחית סיכון להישנות אירועי אלימות, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן לצד ענישה צופה פני עתיד וזאת כדי שלא לפגוע במאמצי השיקום.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מאור לונדנר והילה הראל כחולי, הנאשם יליד 1981, נעדר עבר פלילי. כתב האישום בו הורשע הנאשם מתאר דינמיקה של נאשם אלים שאינו בוחל בפגיעה בקרובים לו ונעדר גבולות. מדובר במספר אירועים שבהם נהג באלומות ואיומים כלפי רעייתו. מתחם העונש ההולם הינו בין 9 ל- 18 חודשי מאסר. מהתסקיר עולה כי המתלוננת רואה את הנאשם כמאופיין באובססיביות כלפיה ומתארת כי נהג בה באלומות מילולית ופיזית. עוד נשקפים מהתסקיר מאפיינים אישיותיים בעייתיים של הנאשם וכן שימוש באלכוהול כמגביר סיכון לאלומות. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שפיק דרבשי, הנאשם נעדר עבר פלילי, בעקבות האירוע נעצר ושהה במעצר כחודש וחצי. הנאשם הודה וחסך בכך את עדות המתלוננת, דבר אשר היה חשוב עבורו. הנאשם ניהל חיים נורמטיביים עד אירועי כתב האישום. הנאשם שיחק כדורגל באופן מקצועי, נפצע בתאונת דרכים קשה שגדעה את התפתחותו כשחקן מקצועי. עובר לאירועים המתוארים חלה אביו במחלה קשה בעקבותיה נקלעה המשפחה למצוקה. הנאשם היה קשור מאוד לאביו. מהתסקיר ניתן לראות שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, ולא מזער מחומרת מעשיו. הנאשם הבין שיש לו בעיה ופנה מיוזמתו לפסיכיאטר ויזם מהלכים לקדם את שיקומו. הנאשם מינף את הפיקוח של שירות המבחן, פנה לעמותת "אפשר" והוא עדיין משתף פעולה כפי שעולה מאישור העמותה (נ/1). המתלוננת אינה חוששת מפניו. רף האלימות בתיק אינו מהחמורים, ולפיכך מתחם העונש צריך להתחיל ממאסר על תנאי ואף אם מתחם העונש הינו גבוה יותר הרי שיש מקום לסטות ממנו נוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן וצו של"צ.

דין- קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר סדרה של מקרים בעלי מאפיינים דומים במהותם אשר אירעו בסמיכות זמנים זה לזה, מלבד המקרה המתואר באישום החמישי אשר ארע כשנה וחצי קודם לכן. נוכח הדמיון בין המעשים אשר נעשו על ידי הנאשם והעובדה כי כולם התרחשו על פני תקופה שאינה ארוכה וכלפי אותה מתלוננת, סבורני כי יש לראותם כאירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של כל אישה שלא להיות נתונה לאלימות מצד בן זוגה (באשר לעבירות התקיפה), והזכות לשלוות נפשו של אדם (באשר לעבירת האיומים).

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברמה נמוכה עד בינונית. הנאשם תקף את המתלוננת בארבע הזדמנויות שונות ובאחת מההזדמנויות השמיע כלפיה איומים. הגם שמדובר במעשים שאינם ברף חומרה גבוה ובאיום שאיננו קונקרטי, הרי שהצטברות האירועים על פני תקופה זמן מוסיפה נופך של חומרה למעשים.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסרים על תנאי וכלה בעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (לעניין זה ראו בין היתר רע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.11); ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.13); עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.15); ת"פ (רח') 18779-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (28.1.14); ת"פ (נת') 36202-02-12 מדינת ישראל נ' קבסה (10.4.13); ת"פ (ת"א) 59862-01-12 מדינת ישראל נ' כהן (5.6.13)).

12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם פעל באופן אלים כלפי המתלוננת במשך תקופה משמעותית, כאשר באחד האירועים אף איים עליה כמתואר בכתב האישום. בנוסף באחד האירועים פסק הנאשם ממעשיו רק לאחר התערבותו של אדם אחר. התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת עשויה היתה להביא לתוצאות חמורות.
13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל מצו של"צ ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו ממין העניין. במהלך התקופה שבה היה נאשם נתון בפיקוח שירות הוא שיתף פעולה באופן מלא, השתתף בקבוצה טיפולית בת 16 מפגשים למניעת אלימות במשפחה ונרתם להליך טיפולי בבעיית האלכוהול באמצעות עמותת "אפשר". כמו כן פנה הנאשם באופן פרטי לטיפול פסיכיאטרי לצורך ייצוב מצבו הרגשי והוא נמצא בטיפול מעקבי ואף נוטל תרופות באופן קבוע. אמנם אין בכך כדי לצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ואולם יש מקום להתחשב בהליך הטיפול המשמעותי שערך הנאשם בעת גזירת עונשו בגדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1981, אב לילדה בת שנתיים ונעדר כל עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו נטל אחריות על מעשיו. הנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ואף במסגרת עמותת "אפשר", כמו כן פנה מיוזמתו לטיפול פסיכיאטרי. עוד התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר במשך תקופה משמעותית מיום 3.8.15 ועד ליום 9.9.15, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים.
16. שיקול נוסף הינו הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהמדובר במספר מקרים שנמשכו על פני תקופה ונוכח הצורך בהמשך הליך טיפולי להפחתת הסיכון להישנות המעשים.
17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף משמעותי לצד צו מבחן ועונשים נוספים.

סוף דבר

18. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. צו של"צ בהיקף של 300 שעות, על פי התוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על עבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על עבירת איומים שתופנה כלפי בת זוג.
- ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד עד ליום 1.10.16 במזכירות בית המשפט ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש או יעמוד בצו המבחן, ניתן יהיה להפקיעם ולשוב ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ו, 26 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.